

(nad filmem Petra Nikolaeva ... A bude hůř)

Jsou filmy, které vzniknou nenápadně, bez upoutávek, ale na druhé straně jsou právě tyto větším zážitkem než mnohá, neustálým omíláním propagovaná díla, plná hvězd a hvězdiček.

Mezi první zmíněné filmy patří bezesporu dílo režiséra Petra Nikolaeva ... **A bude hůř**, film natočený na motivy románu Jana Pelce v roce 2007.

Film neprošel běžnou distribucí a byl promítán v klubech i po hospodách. Já jsem se k němu dostal jen díky internetu, kde jsem našel reklamní kopii opatřenou anglickými titulky.

Román Jana Pelce ... A bude hůř, který vydal v Paříži Pavel Tigrid, způsobil jak v emigraci, tak i mezi disidenty v tuzemsku, šok. Oficiálně mohl být román ve zkrácené i necenzurované podobě vydán až po roce 1989.

Film se s odstupem času pokusil zobrazit jednu část románu nesoucí název Děti ráje. Etapa tzv. normalizace po roce 1969 se zdá být ještě příliš čerstvá, aby se v plné šíři odrazila v dobrých uměleckých dílech. Román Jana Pelce mapuje život „mániček“ pod Krušnými horami. Jejich život je spojen s alkoholem, sexem a zakázanou hudbou. Nejedná se o organizovaný disent, je to živelný odpor proti režimu založenému na lži. V hospodách se máničky s „kejtrou“ setkávají s ostatním okrajem společnosti: s Romy, nazvanými autorem Bakeliťáci, nebo s lidmi, kteří jsou v „krimu“ jako doma, Modráky. Román není ani tak velikým uměleckým dílem, šokoval i vulgárním slovníkem. Kultura na svého Tarantina či Lynche ještě čekala a u nás čeká v podstatě dodnes.

Vraťme se ale k filmu. Režisér sáhl většinou po neznámých jménech. Výjimku tvoří například dva Plastici, Vratislav Brabenec či Pavel Zajíček. Část hudby ve filmu tvoří autentické skladby PPU a Dg 307, tedy kapel, které hlavní hrdina Olin a ostatní milovali, vždyť Mejla Hlavsa se mihne i v jedné kapitole knihy.

Film je černobílý, natočený 16mm kamerou. Herecké výkony jsou většinou amatérské, jiné než výkony neherců, které známe u Formana, Passera či Papouška. Znalci knihy vychutnají scény z fotbalu s hymnou Když makovičky zrály, setkají se i s modrým kamarádem Olina Pedrákem, se Špínou, snad nejsympatičtější postavou knihy, s Lesním mužem, bývalým pilotem RAF, jehož popel „máničky“ rozmetají v parku a se spoustou dalších postav a epizod z knihy. Ten,

Bylo hůř...

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 17 Březen 2010 16:43

kdo knihu nezná, se ale myslím ve filmu neorientuje, zato ctitel Pelcova románu si film vychutná.

Je dobré, že Jan Pelc zmapoval dobu a lidi, kteří nezměnili dějiny, ale žili s touhou po svobodě, byť zaplacenou alkoholem a vězením. Je více než dobré, že část knihy Petr Nikolaev natočil způsobem, který si kniha zaslouží.

Když jsem prvně poslouchal sólovou desku Míši Leichta Je to dobrý, nebe je modrý, poznal jsem na první poslech, že se Míša Leicht těmi Modráky z Pelce inspiroval. Dodávám jen: Je to dobrý, že A bude hůř bylo tak dobře zfilmováno.